ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἱδρυτὴς † Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Ἰδιοκτῆται – κληρονόμοι
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΖΟΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
21
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 47
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 3

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 22–337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΣΩΤΗΡ

«Αὐτὸς σώσει τὸν λαὸν Αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Μτθ. 1,21)

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Πρόσωπον τῆς ἱστορίας ὑπῆρξεν ὁ Χριστός. Πρόσωπον ζῆσαν εἰς μίαν προσδιωρισμένην ἐποχὴν ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου τούτου, ὅμοιος καθ' ὅλα μὲ ἡμᾶς, ἀλλὰ ὑπεράνω πάσης ἁμαρτίας. Ὑπῆρξε τὸ μόνον Ὄν, τὸ διαβαν ἀναμαρτήτως διὰ τοῦ κόσμου τούτου. Ὑπῆρξε τὸ μόνον Ὄν, τὸ ὁποῖον ἐτόλμησε νὰ προκαλέση λυσσαλέους ἀντιπάλους καὶ προετοιμαζομένους δημίους. «Τὶς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;» Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ μοῦ καταλογίση καὶ τὴν παραμικρὰν ἁμαρτίαν; Καὶ τοῦτο, διότι ἦτο Θεάνθρωπος, ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ὡς Σωτήρ. «Αὐτὸς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν». Ὁ Χριστὸς ὡς Σωτὴρ δὲν εἶναι μόνον ἕνα ἱστορικὸν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἔζησεν εἰς μίαν ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, εἰς ἕνα ὡρισμένον τόπον, ἐν μέσῳ μιᾶς ὡρισμένης φυλῆς. Παύει νὰ εἶναι ἕνας ἠθικοδιδάσκαλος, ἔστω καὶ ὁ κορυφαῖος ὅλων. Λαμβάνει θείας διαστάσεις. Τὰς διαστάσεις, αἱ ὁποῖαι προσιδιάζουν εἰς τὰς διακηρύξεις του, τὰς πράξεις του, εἰς τὴν ὅλην προσωπικότητα Του. Γίνεται πρόσωπον ὑπεράνθρωπον, ὑπέρχρονον. Ζῇ εἰς κάθε τόπον, εἰς κάθε χρόνον, εἰς κάθε φυλήν, εἰς κάθε ψυχήν. «Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.» «Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἅ οὐκ ἔστι ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης.» «Ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Ζῇ λοιπὸν καὶ κινεῖται ἐν μέσῳ τῶν πιστῶν πάσης ἐποχῆς ὁ Κύριος, διότι εἶναι Σωτήρ. Σκοπός του διαρκὴς εἶναι ἡ σύμπραξις μεθ' ὅλων, διὰ νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τὴν λοίμωξιν. Νὰ γίνουν θελληματικοὶ συνεργάται του εἰς ἔργα ἠθικῶς κομψά. Διὰ νὰ ἐννοήση κανεὶς πόσον πελωρίας σημασίας εἶναι ἡ λύτρωσις ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τὸ μίασμα ἀρκεῖ νὰ τοποθετήση τὸν ἑαυτόν του εἰς περιβάλλον ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων, εἰς περιβάλλον ὅπου ἀνεμποδίστως δρᾷ ἡ ἀναίδεια, ἡ ὑπουλότης, ἡ ἀσυνειδησία, ἡ ψευδολογία, ἡ συκοφαντία, ἡ ἀδικοπραγία, ἡ σκληροκαρδία, ἡ ἀπονιά. ἡ αἰσχρότης, ἡ ἀκολασία, ἡ κακουργία, ἡ ἀνθρωποκτονία καὶ ὅλη ἡ ἀτέλειωτη φάλαγξ τῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ διάβολος νὰ εἶναι κανεὶς ἀσφαλῶς θέλει νὰ τοῦ φέρωνται μὲ ἠθικὴν εὐπρέπειαν. Πολὺ περισσότερον δὲν ἠμπορεῖ νὰ αἰσθάνεται ἄνετα ὁ ἄνθρωπος, ὅσον δήποτε καὶ ἂν αὐτὸς εἶναι δοῦλος τῆς ἁμαρτίας. Ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἁμαρτωλὸς κανείς. Ἀλλὰ πολὺ ἐπιθυμεῖ μὲ ἀρετὴν νὰ τοῦ συμπεριφέρωνται οἱ ἄλλοι. Καὶ ἀντιθέτως ἂς τοποθετήση κανεὶς τὸν ἑαυτόν μέσα εἰς ἕνα περιβάλλον ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι μόνον τὸ καλὸν γνωρίζουν νὰ κάνουν, μόνον ἀγάπην ἔχουν καὶ δ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἐχθρούς των, μόνον εὐεργεσίαν ἔχουν καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ζημιωτάς των. Καὶ τότε θὰ καταλάβη πόσον πελωρίας σημασίας εἶναι ἡ λύτρωσις ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ποὺ φέρει ὁ Κύριος καὶ ἡ εὐδοκίμησίς του εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀρετῶν. Βεβαίως ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν δαιμονοπληξίας. Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχήν, ποὺ προσιδιάζει ἡ κραυγὴ ἑνὸς αἱμοχαροῦς ἀνθρώπου: «Χριστέ, διατὶ μᾶς ἐκήρυξες τὴν ἀγάπην; Ἀπὸ τὸ μῖσος ἔχομεν ἀνάγκην. Αὐτὸ μᾶς ἐξυπηρετεῖ. Ἀντὶ τοῦ Σταυροῦ, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἐξώπλιζες μὲ ἕνα μαχαῖρι. Ἔτσι καὶ μόνον θὰ μπορούσαμε νὰ ἐλπίσουμε εἰς κάτι τὸ καλύτερον.» Ἀσφαλῶς πρόκειται περὶ κραυγῆς δαιμονοπλήκτου. Θὰ τὸν ἱκανοποιοῦσε ἕνας Χριστὸς Σωτήρας κηρύσσων τὴν βίαν καὶ τὴν σφαγήν. «Ἂν ὅμως ἡ βία καὶ ἡ σφαγὴ ἐξέσπων ἐναντίον του, ἐὰν αὐτὸς ἦτο ὁ ἀλυπήτως μαστιγούμενος καὶ σφαζόμενος καὶ ὄχι οἱ ἄλλοι, οἱ ἐχθροί του; Ἀσφαλῶς θὰ ἐζήτει διαφορετικὸν Χριστὸν Σωτῆρα. Ἂς κηρύσσουν ὅ,τι τοὺς κατέβη οἱ σαδισταὶ ὀνειροπόλοι τῶν καιρῶν μας. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Σωτήρ, ὅπως τὸν νοσταλγοῦν αἱ εὐγενεῖς καρδίαι. Εἶναι ὁ δυνάμενος νὰ μεταβάλη τὴν λάσπην εἰς ἠθικὸν χρυσόν, τὴν δυσοσμίαν εἰς μεθυστικὴν εὐωδίαν, τὸν δαίμονα εἰς ἄγγελον, τὴν κόλασιν εἰς παράδεισον. Τοῦτο εἶναι ὁλοζώντατη ἱστορία. Μυριάδες μυριάδων εἶναι οἱ διὰ τῆς πίστεως εἰς Αὐτὸν σεσωσμένοι. Μυριάδες μυριάδων εἶναι οἱ ἔχοντες ἐποικήσει τὴν τρισένδοξον Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ πάμπολλοι ἐξ αὐτῶν ἦσαν προηγουμένως δοῦλοι παντὸς αἰσχροῦ πάθους καὶ πάσης μοχθηρίας. Καὶ εἰς τοὺς καιρούς μας ὅ,τι ὡραῖον, ὑψηλόν, αἰθέριον καὶ ἅγιον παρατηρεῖται κάπου—κάπου, τὴν ρίζαν του τὴν ἔχει εἰς τὸν δεσμὸν μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστόν. Ἂς κράζουν οἱ βάτραχοι τῶν τελμάτων. Τὰ ἠθικὰ κρίνα πάντοτε θὰ εὐδοκιμοῦν, ἐκεῖ ὅπου ἡ γλυκεία αὔρα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πνέει.

ΕΥΧΕΣ ΤΗΣ "ΦΩΝΗΣ,,

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» εὔχεται στοὺς συνδρομητάς, ἀναγνώστας καὶ ὅλους τοὺς Χαλκιδικιῶτες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου Ἔτους 1976 κάθε προκοπὴ καὶ εὐτυχία.

Ζοῦμε σ' ἕνα ταραγμένο καὶ ἀνήσυχο κόσμο. Εἰδικώτερα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀντιμετωπίζομε σοβαρὰ προβλήματα. Μὲ τὶς εὐλογίες τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου καὶ ἐπίμονες προσπάθειες τῶν Πανελλήνων νὰ κρατηθοῦμε καὶ νὰ ἐξέλθωμε νικηταὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενο ἔτος 1976.

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΑΣΙΤΩΝ

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ Κυριακὴ ἐτελέσθη στὶς ἕδρες τῶν νομῶν ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀνδρίως σφαγιασθέντων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν πατριωτῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν φρικσλέο «Δεκέμβρη» τοῦ 1944.

Ἡμεῖς τὴν ἰδία ἡμέρα, σὲ μία ἔξαρσιν πατριωτικῶν αἰσθημάτων, ἐκολούσαμε ἀπ' αὐτὴ ἐδῶ τὴν σκοπιὰ τοὺς δωρεοδόχους τῆς ἐθνικῆς ἐπιεικείας νὰ συνετισθοῦν καὶ νὰ μὴ προκαλοῦν τὴν ἐθνικὴ μνήμη. Ἐν συνεχεία, μὲ κίνδυνο ἀκόμη νὰ παρεξηγηθοῦμε, ἐζητούσαμε τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴν ἄκρα δεξιὰ μέχρι τὴν ἄκρα ἀριστερά. Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ἀδιόρθωτοι δραπέτες τοῦ ἐθνικοῦ χρέους δὲν θὰ ὑπαλάβουν τὴν χειρονομία ὡς ἀδυναμία.

Αὐτὴ τὴν Κυριακὴ λοιπὸν ὁ μητροπολιτικός μας ναὸς ἐγέμισεν ἀσφυκτικὰ ἀπὸ πλήθη, ποὺ προσῆλθαν νὰ ἱκετεύσουν τὸν Ὕψιστο νὰ μὴ ἐπαναληφθοῦν οἱ ἐπάρατες ἡμέρες τοῦ Δεκεμβρίου καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου.

Ἀδιόρθωτοι μόνο οἱ δραπέτες τοῦ ἐθνικοῦ χρέους, οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ συνοδοιπόροι· καὶ κάποιοι καλοπροαίρετοι ἀλλὰ πλανώμενοι πατριῶτες. Ἀπόντες οἱ κομμουνισταί, ἕτοιμοι, ὅπως πάντοτε, νὰ προκαλέσουν τὴν ἐθνικὴ μνήμη.

Καὶ ἂς εἶχεν ἀποφασίσει τὸ Κράτος νὰ παραμείνη βουβὸ διὰ νὰ μὴ τοὺς κακοκαρδίση. Διότι τὸ προχθεσινὸ Κράτος ἀπεδοκιμάσθη ἐντόνως μὲ τὰ ἀπαράδεκτα νεφελώματά του. Ἔκανε μνημόσυνο χωρὶς νὰ ἔχη τὸ θάρρος νὰ κατονομάση τοὺς αἱμοσταγεῖς θῦτες. Ὅσο καὶ ὁ ἀγωνιστὴς—ἀντάρτης ἀρχηγὸς τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας κ.κ. Σεραφεὶμ δὲν εἶχε τὸ σθένος νὰ ξεσκεπάση τοὺς δολοφόνους διὰ νὰ εἰσπράξη ἀποδοκιμασίες ἀπὸ τὰ σιωπηλὰ πατριωτικὰ πλήθη (τί ἀντίθεσις, ἀλήθεια, μὲ τὸν Πάπα, ποὺ ἀναμβάνει ἐκστρατεία κατὰ τοῦ Κ.Κ. Ἰταλίας;)

Ἐδῶ λοιπὸν στὸν ναό μας ὁ ἐκλεκτὸς ὁμιλητής, γνωστὸς διὰ τὸν πατριωτισμὸ καὶ τὴν κατάρτισίν του, ἀγκομαχοῦσε μεταξὺ ἀοριστιῶν καὶ ὑπονοουμένων. Ἀπήγγειλεν ἕνα ἐντυπωσιακὸ δοκίμιο περὶ ἐλευθερίας, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἦτο δέσμιος κάποιας ἐντολῆς. Χωρὶς φυσικὰ αὐτὸ νὰ μεταβάλη τὶς ἀποφάσεις τῶν κομμουνιστῶν. Ἦταν καὶ πάλι δραπέτες τοῦ ἐθνικοῦ χρέους.

Καὶ σοῦ λέγουν ὕστερα νὰ ἐφαρμοσθῇ πολιτικὴ λήθης τὴν θέλουν μονομερῶς.

ΟΙ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΝΙΚΗΤΗΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ ὅτι κάπου διακόσιοι ἐλαιοπαραγωγοὶ τῆς Νικήτης παρέδωσαν πράσινες ἐλιὲς στὴν Ἕνωσιν. Τὰ χρήματα κατὰ τὸ παράδοξο σύστημα, ποὺ καθιερώθη ἐφέτος, θὰ πληρώση ἡ ΑΤΕ μὲ ἐντολές.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πάρουν τὰ χρήματα οἱ ἐλαιοπαραγωγοί, πρέπει νὰ ἔλθουν στὸν Πολύγυρο. Διὰ τὶς μαθρες ἐλιὲς ἡ ΑΤΕ ἔλαβε πρόνοια νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου συνεργεῖο, ποὺ θὰ κάμη τὶς πληρωμές.

Πιστεύομε ὅτι ἡ ΑΤΕ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκολουθήση καὶ διὰ τὴν πληρωμὴ τῶν πρασίνων ἐλαιῶν τὸν ἴδιο δρόμο διὰ νὰ μὴ καταταλαιπωρηθοῦν οἱ ἐλαιοπαραγωγοί. Καὶ πρέπει νὰ τῆς λύσουν τὰ χέρια.

Δὲν χρεωστοῦν τίποτε οἱ ἄνθρωποι νὰ εὑρίσκωνται στοὺς δρόμους. Νὰ πληρωθοῦν στὸ σπίτι τους.

ΟΥΤΕ ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ Πατλιδᾶ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας νοσοκόμος διὰ νὰ προσφέρη κάποιες στοιχειώδεις πρῶτες βοήθειες σὲ κάθε ἄτομο, ποὺ θὰ ἀφεθῇ σὲ ἀνάγκη. Ἐργασίες ἀρκετὰ ἐπικίνδυνες ἐκτελοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ συχνὰ ἠμπορεῖ νὰ εἶναι τὰ ἀτυχήματα.

Δὲν κατορθώνει τὸ ΙΚΑ οὔτε νοσοκόμο νὰ ἐξασφαλίση δι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους;

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τῆς κ. Ντόνας Γουργούρη--Σιώζου

Συμβαίνει καμμιὰ φορὰ ἀκόμη ἀπὸ κακῶς ἐννοουμένη στοργὴ πρὸς τὰ παιδιά τους νὰ ἐπαναστατοῦν ἐναντίον τοῦ δασκάλου μπροστὰ στὰ παιδιά τους γιὰ ἀσήμαντες ποινές, ποὺ τοὺς ἐπέβαλε. Ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ τὰ παιδιὰ ἀκολουθοῦν νέο μονοπάτι γιὰ νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο, ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀπαιτητικὴ Παιδεία· ἀνακαλύπτουν τὴν ὁ-ραπὸ τοῦ εὐκόλου ψεύματος. Ἐμφανίζουν τὸ δάσκαλο στὰ μάτια τοῦ ὀργισμένου γονέως ὡς ἄδικο καὶ τραχὺ καὶ σκληρό. Ἀλλὰ τότε τὸ Σχολεῖο ἀπέτυχε. Καὶ ἀπέτυχε γιατ' τὸ καταπρόδωσε ἡ Οἰκέγεια. Ἔτσι ὅμως ἀποτυγχάνει καὶ αὐτὴ καὶ ἡ κοινωνία κοὶ ἡ Πολιτεία.

Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ στὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν. Ἡ παιδικὴ ψυχὴ εἶναι ἕνας ὁλόκληρος κόσμος. Εὔπλαστη καὶ περίεργη δέχεται μὲ πολλὴ εὐχέρεια κάθε τι τὸ νέο, ποὺ θαυμάζει καὶ εὐχάριστο. Εἶναι ὅμως καλὸ κάθε εὐχάριστο; Ἀσφαλῶς ὄχι. Διψασμένη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ εἶναι ἕτοιμη νὰ σβήση τὴ δίψα της μὲ τὸ πρῶτο νερό, ποὺ θὰ συναντήση, Τί ἀπογοήτευση ὅμως νἆναι θολὸ καὶ μολυσμένο. Μὴ ἀφήνετε λοιπὸν τὰ παιδιά σας νὰ ποτίζουν τὴν ψυχή τους μὲ ὕποπτο ὑγρό. Μὴ προσφέρετε σ' αὐτὰ τὸ εὐχάριστο, ποὺ βλάπτει· δόστε τους τὸ πικρό, ποὺ θεραπεύει. Τότε προσφέρετε ὑπηρεσία

Ἐδῶ ὅμως θὰ ἀνοίξω μιὰ παρένθεση. Πρέπει νὰ γίνη κατανοητὴ μιὰ διαφορὰ μεγάλης σημασίας. Οἱ γονεῖς ἀγαποῦν τὰ παιδιά τους μὲ τὴν πατρικὴ ἢ τὴ μητρικὴ ἀγάπη χωρὶς ὑπολογισμό, χωρὶς σύγκριση, χωρὶς ὅριο. Αὐτὸ εἶναι θεῖο· καὶ εἶναι φυσικό· καὶ ἀποτελεῖ καθῆκον. Μπορεῖ ὅμως καμμιὰ φορὰ νὰ γίνη ἀφορμὴ βλάβης. Τὰ παιδιὰ διαισθάνται αὐτὴ τὴν ἀδυναμία καὶ ἀπὸ τότε, ἂν δὲν ἔχη σφυρηλατηθῆ ὁ χαρακτήρας τους καὶ δὲν ἔχη ὁλοκληρωθῆ ἡ ἠθική τους ὑπόσταση, δὲν θέτουν φραγμὸ στὴν ἐπιθυμία τους. Καί.. οἱ γονεῖς ὅλο θὰ συγχωροῦν παραπτώματα. Ἡ ἀνάπη ὅμως τοῦ δασκάλου εἶναι διαφορετική. Δὲν ἔχει ἀδυναμίες· ἑπομένως, ὅταν πρέπη, συγχωρῆ καί, ὅταν ἐπιβάλλεται, τιμωρῆ. Εἶναι φωτισμένη. Ἡ κακὴ πράξη ἢ παράλειψη ἐλέγχεται, ἡ καλὴ ἐνέργεια ἐπαινεῖται. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο πρέπει νὰ προσέξωμε πολύ. Νὰ προσέξουν οἱ γονεῖς πῶς ἐκδηλώνουν τὴν ἀγάπη τους στὰ παιδιά.

Τὴ διδασκαλικὴ ἀγάπη θὰ ἤθελα νὰ περιγράψω πῶς τὴν αἰσθανόμαστε ἡμεῖς μέσα μας, πῶς τὴν κρατοῦμε μυστική, πῶς τὴ μετασχηματίζομε σὲ ζωονόνο πνοή, πῶς τὴ νοιώθουμε νὰ θερμαίνη τὴν καρδιά μας, πῶς μᾶς κατευθύνει στὸ ἔργο μας. Ἀλλὰ ἂς μιλήση γιὰ τὴν παιδαγωγικὴ ἀγάπη ὁ μεγάλος παιδαγωγὸς Πεσταλότσι «Στρέφομαι σὲ σᾶς, πολυαγαπημένα μου ἀγόρια καὶ κορίτσια, αὐτὴ τὴν ἅγια στιγμή... Μέσα στὴν πλημμύρα τῶν πατρικῶν μου αἰσθημάτων τί νὰ σᾶς πῶ; Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς σφίξω ὅλα ἐπάνω στὴν καρδιά μου καὶ νὰ κλάψω ἀπὸ χαρὰ καὶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Πατέρα μου στοὺς οὐρανούς, ποὺ μ' ἔκανε πατέρα σας. Θὰ ἤθελα νὰ πέσω στὰ γόνατα καὶ σ Αὐτόν, στὸν Πατέρα μου στοὺς οὐρανούς, νὰ εἰπῶ: Κύριε, κοίταξε, ἐδῶ εἶμαι ἐγὼ καὶ ἐδῶ εἶναι τὰ παιδιά, ποὺ μοῦχεις δοσμένα» καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο λέγει «Προσπαθῶ μὲ τὴ δράση μου νὰ ἐξυψώσω τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν ἀγάπη καὶ μόνο, νὰ ὑψώσω τὴν ἀνθρώπινη φύση πρὸς τὸ Ὑπέρτατο, τὸ Εὐγενέστατο· μέσα στὴν ἅγια δύναμη τῆς ἀγάπης βλέπω τὰ θεμέλια τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μου σὲ κάθε τι θεῖο, σὲ κάθε τι αἰώνιο, ποὺ βρίσκεται μέσα στὴ φύση του... Μόνο σὲ μὴν ἐξύψωση τοῦ ἀνθρώπου βλέπω τὴ δυνατότητα νὰ διαπαιδαγωγηθῆ τὸ ἀνθρώπινο γένος στὸν ἀνθρωπισμό. Ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μοναδικό, τὸ αἰώνιο θεμέλιο τῆς Γιαιδείας ποὺ ζητεῖ νὰ διαπαιδαγωγήση τὴ φύση μας στὸν ἀνθρωπισμό. Ἡ πλάνη ἦταν μεγάλη νὰ πιστεύουν μερικοὶ ὅτι ἐπιδιώκω τὴ μόρφωση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως μὲ τὴ μονομερῆ μόρφωση τῆς κεφαλῆς, ὅτι τὴν ἐπιδιώκω μὲ τὴν μονομέρεια τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τῶν ἀριθμῶν· ὄχι τὴν ἐπιδιώκω μὲ τὴν ὁλόσωμη ἀγάπη. Ὄχι, ὄχι δὲ θέλω μόρφωση μόνο μὲ τὰ μαθηματικά, θέλω μόρφωση στὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ αὐτὴ πηγάζει μόνο ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη εἶναι οὐσία τῆς Παιδείας. Αὐτὴ μόνο εἶναι ἐκείνη ἡ αἰώνια ἀπορροὴ τῆς Θεότητος ποὺ θρονιάζει μέσα μας, εἶναι τὸ κεντρικὸ σημεῖο ἀπὸ ὅπου ξεκινάει κάθε τι οὐσιαστικὸ μέσα στὴν Παιδεία».

Αὐτὴ ἡ παιδαγωγικὴ ἀγάπη σὲ δυὸ της μορφές. Ὅταν στρέφεται στὸ παιδί καὶ ὅταν διὰ τοῦ παιδιοῦ ξεχειλίζη στὴν κοινωνία. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἡ φωτισμένη, ἡ ἀμερόληπτη ἡ εὐκίνητη ἀλλὰ καὶ βαθειά, αὐτὴ ἡ ἀγάπη κατευθύνει τὸ ἔργο τοῦ δασκάλου καὶ τὸ διαποτίζει καὶ τὸ ἐμπνέει. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀγάπη εἴμαστε ὅλοι μας, ποιὸς πολὺ ποιὸς λιγώτερο, ἐφωδιασμένοι. Αὐτὴ μᾶς ἐνθαρρύνει, αὐτὴ μᾶς ζωογονεῖ, αὐτὴ μᾶς βοηθάει νὰ λησμονοῦμε ἔξω ἀπὸ τὸ διδακτήριο τὶς σκοτοῦρες τῆς ζωῆς μας καὶ νὰ δίνωμε τὸν ἑαυτό μας στὴν ὑπηρεσία τοῦ Παιδιοῦ.

Αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἂς ἀποτελέση γιὰ ὅλους ἀσφαλῆ ἐγγύηση. Καὶ ἂς ἐκδηλωθῆ καθαρὰ ἀπὸ μέρους τῶν γονέων ἡ προθυμία νὰ συνδράμουν στὸ ἔργο του τὸ Σχολεῖο. Τὴ συνεργασία αὐτὴ τὴν κάνει ἐπιβεβλημένη τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας, τὰ σύνθετα προβλήματα τῶν καιρῶν, οἱ βαθειὲς ἀντινομίες, τὰ μεγάλα κοινωνικὰ ρεύματα, οἱ κίνδυνοι ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ ἀθῶο παραστράτημα." Ἕνα σύνθημα κυριαρχεῖ σήμερα «Δημιουργήσατε ἀνθρώπους καταλλήλους νὰ ζήσουν στὸ σημερινὸ ἀνήσυχο κόσμο μας». Καὶ τὸ σύνθημα αὐτὸ εἶναι καὶ δικό μας σύνθημα. «Ἀνθρώπους δυνατούς». Τὰ μέσα εἶναι πρόχειρα καὶ βρίσκονται στὴν Παιδεία. Εἶναι πολλά· εἶναι καὶ αὐτό, ποὺ εἴπαμε παραπάνω. Ἂς τὸ βάλουν βαθειὰ στὸ μυαλό τους οἱ γονεῖς. Εἶναι ἀνάγκη νὰ φτιάξωμε ὑπέροχα παιδιά, τὰ ὑπέροχα νειάτα. Εἶναι ἀνάγκη δική μας. Εἶναι ἀνάγκη τῶν γονέων Εἶναι ἀνάγκη τῶν παιδιῶν μας. Ὁ Κόσμος χρειάζεται μιὰ καλύτερη τάξη ἀνθρώπων ἀπ' αὐτούς, ποὺ διαθέτει σήμερα. Ἐὰν ἀφιερώναμε τόση σκέψη γιὰ βελτίωσή τους, ὅση ἀφιερώνουμε στὴν παραγωγὴ καλοῦ εἴδους σιταριοῦ ἢ καλῶν ἀνελάδων θὰ μπορούσαμε νὰ ἀλλάξωμε τεραστίως τὰ πράγματα. Καὶ ἄλλος τρόπος πέρα ἀπὸ τὴν προσπάθεια δὲ ὑπάρχει. Σ' αὐτὴ λοιπὸν ἂς ἀποδωθοῦμε ὅλοι.

ΤΕΥΧΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΩΜΑΣ Α. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΥΠΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΟΠΙΣΘΕΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΛ. 0371 22—400
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΥΡΟΥ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διαμερίσματα καὶ καταστήματα εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῆς πόλεως Πολυγύρου.
Πληροφορίαι τηλ. 22—193 καὶ 22—842

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΛΙΑΡΑΣ
τηλέφωνον 22—206 ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Εἴδη ὑγιεινῆς
Ὑλικὰ οἰκοδομῶν
Περιφράξεις ἀγροκτημάτων

Η ΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΘΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ι Μ. Γρηγορίου Ἁγίου Ὄρους κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὰ ἐρχόμενα Χριστούγεννα δίδουν σὲ ὅλους μας τὴν μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἀναβαπτίσουμε τὴν ὕπαρξί μας στὸ μυστήριο τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὸ ὁποῖο δὲν ἠμπορεῖ νὰ φωτισθῆ καὶ προσεγγισθῆ τὸ μυστήριο τοῦ ἀνθρώπου.

Ἂς παραμερίσουμε τὸν ὀρθολογισμὸ καὶ σκεπτικισμό μας, τὴν ὑπερηφάνεια καὶ αὐτάρκεια τοῦ ἀνθρώπου ποὺ νομίζει ὅτι ὅλα τὰ ἐξηγεῖ καὶ κατορθώνει, τὴν ἀγωνιώδη μέριμνα τοῦ βίου, τὴν ρουτίνα πολλῶν καθημερινῶν ματαίων πράξεων καὶ ἐπιδιώξεων, ποὺ κατατρώγουν τὴν ζωή μας, τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες μας καὶ προσέλθουμε στὸ Σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ μὲ τὸν πόθο καὶ τὴν νοσταλγία τῶν Μάγων, τὴν ταπείνωσι καὶ τὴν ἁπλότητα τῶν Ποιμένων, θὰ ἀποκαλυφθῆ καὶ σὲ μᾶς τὸ μεγάλο καὶ μοναδικὸ μυστήριο ποὺ συντελεῖται ἐκεῖ.

Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ προσεγγίση τὸ μυστήριο αὐτὸ ἂν δὲν μετανοήση, δηλαδὴ ἂν δὲν ἀλλάξη νοῦν, ἂν δὲν παύση νὰ βλέπη τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν στενὴ καὶ πτωχὴ προοπτικὴ τοῦ ἁμαρτωστημένου ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ τὰ ἰδῆ μέσα στὴν αἰώνια καὶ ἄπειρη προοπτικὴ τοῦ Θεοῦ.

Ὅ,τι συντελεῖται στὴν Βηθλεὲμ δὲν εἶναι μιὰ ρομαντικὴ ἱστορία συμβολικοῦ περιεχομένου, ἱκανὴ γιὰ νὰ τρέφη τὴν φαντασία τῶν μικρῶν παιδιῶν, ἀλλὰ ἕνα πραγματικὸ καὶ ἱστορικὸ γεγονός. Οἱ Εὐαγγελισταὶ μὲ τὴν γραφίδα καὶ τὸ αἷμα τους μαρτυροῦν γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ ἐπιμένουν ἰδιαίτερα στὰ ἱστορικά του πλαίσια: «Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως..» (Ματθ. β' 1) «Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσσρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου» (Λουκ. β' 1—2)

Ἡ ἱστορικότης πάλι τοῦ γεγονότος δὲν σημαίνει ἄρνησι τοῦ παραδόξου χαρακτῆρος του, ἀφοῦ ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται τὸ παράδοξο, στὴν τομὴ τῆς ἱστορίας ἀπὸ τὸν Ἄναρχο, τοῦ κτιστοῦ ἀπὸ τὸν Ἄκτιστο, τοῦ πεπερασμένου ἀπὸ τὸν Ἄπειρο. «Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον—ψάλλει ἡ Ἐκκλησία—οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία ἡ πορεία του ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται μέσα στὸ Σπήλαιο τὸ μυστήριο τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ «χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον» (Ρωμ. ιστ' 25), ὡς μυστήριο ἀγάπης, ἐλευθερίας καὶ ἀανκαινίσεως. Μυστήριο πατρικῆς ἀγάπης, ποὺ προσφέρεται στὸν ἄνθρωπο ἀνιδιοτελῶς. Ὁ Παναγαθος Κύριος ἀγαπᾶ τὸ πλάσμα Του. Θέλει νὰ τὸ κάνη συμμέτοχο τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς ζωῆ Του. Δὲν ἐπεμβαίνει ὅμως καταναγκαστικὰ καὶ ἐξωτερικά, πιεστικὰ καὶ ἀφ ὑψηλοῦ. Εἰσέρχεται μέσα στὴν ζωή του, τὶς συνθῆκες τῆς ἰδικῆς του ὑπάρξεως. Συμμερίζεται τὸ «παθητὸν» τῆς φύσεώς του, τὸν πόνο καὶ τὸν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου, δηλ. τὶς ὁριακές του καταστάσεις. Αὐτὴ ἡ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀνθρώπου εἴσοδος τοῦ ἐπέκεινα ὁρίων Θεοῦ φανερώνει τὴν θεία φιλανθρωπία, τὴν θεία συγκατάβασι, τὴν ὁποία ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀνόμασε «κένωσι» τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ ταπείνωσι καὶ μετοχὴ στὴν κατάστασι τοῦ ἀνθρώπου ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας. Μέσα στὴν πτωχεία τῆς σαρκώσεως λάμπει ὁ πλοῦτος τῆς θείας Ἀγάπης.

Στὴν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀντιστοκρίνεται ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Παρθένος ἀγαπᾶ τὸν Θεό, προσφέρεται χωρὶς ὅρους, ἀνεπιφύλακτα. Παραδίδεται στὸν Θεὸ καὶ μόνον ἔτσι ἠμπορεῖ νὰ γίνη ἡ «χώρα τοῦ ἀχωρήτου». Ἡ τελεια ἀγάπη τῆς Παρθένου τῆς ἐπιτρέπει νὰ γίνη σκεῦος τῆς σαρκωμένης Ἀγάπης, νέφυρα «δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός», νύμφη ἀνύμφευτος. Τώρα γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ τὴν πτῶσι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν χωρισμό του ἀπὸ τὸν Θεὸ συναντᾶται ἱστορικὰ καὶ πραγματικὰ ὁ Θεὸς μὲ τὸν ἄνθρωπο, ἡ θεία ἀγάπη μὲ τὴν ἀνθρωπίνη ἀγάπη. Τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου στὸν Θεὸ θὰ φανερώση ἀκόμη ὁ Μνήστωρ Ἰωσήφ, οἱ Ποιμένες, οἱ Μάγοι. Ὅλα αὐτὰ τελοῦνται ἐν ἐλευθερίᾳ. Κανεὶς δὲν ἀναγκάζει τὸν Θεὸ νὰ κενώση τὸν ἑαυτό

Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΠΑΝΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται
Γωνία Ἁγίας Σοφίας καὶ Ἁγίου Δημητρίου 118
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ. 269—612

ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Στρατιωτικὸς Ἰατρὸς
Νευρολόγος—Ψυχίατρος
Ἰατρεῖον: Γενικὴ Κλινικὴ «Εὐαγγελισμὸς»
Ἀλεξ. Παπαναστασίου 17
Τηλ. 819—919
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΟΙΗΣΗ

Νύχτα Χριστουγεννιάτικη

Τὴν ἅγια νύχτα τὴ Χριστουγεννιάτικη
λυγοῦν τὰ πόδια
καὶ προσκυνοῦν γονατιστὰ τὴ φάτνη τους
τὰ ἄβολα βόδια.

Κι ὁ ζευγολάτης ξάγρυπνος θωρῶντάς τα
σταυροκοπιέται,
καὶ λέει μὲ πίστιν ἀπ' τῆς ψυχῆς τ' ἀπόραθα:
Χριστὸς γεννιέται.

Τὴν ἅγια νύχτα τὴ Χριστουγενιάτικη
κάποιοι ποιμένες
ξυπνοῦν ἀπὸ φωνὲς ὕμνων μεσούρανες
στὴ γῆ σταλμένες

Κι ἀκούοντας τὸ «ὡσαννὰ» ἀπ' ἀγγέλων στόματα
στὸ σκόρπιο ἀέρα,
τὰ διαλαλοῦν σὲ χειμαδιὰ λιοφώτιστα
μὲ τὴ φλογέρα

Τὴν ἅγια νύχτα τὴ Χριστουγεννιάτικη
—ποιὸς δὲν τὸ ξέρει;—
τῶν Μάγων κάθε χρόνο τὰ μεσάνυχτα
λάμπει τὸ ἀστέρι.

Κι ὅποιος τὸ βρῆ μέσ' στ' ἄλλα ἀστέρια ἀνάμεσα
κεὶ δὲν τὸ χάσει
σὲ μιὰ ἄλλη Βηθλεὲμ ἀκολουθῶντάς το
μπορεῖ νὰ φτάση.

Γ. Δροσίνης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ μάθηση καὶ ἡ προκοπὴ νὰ μὴ γίνουν σκεπάρνι γιὰ τὸ δικό σας μόνο καλὸ
(Θ. Κολοκοτρώνης πρὸς τοὺς πρώτους φοιτητὰς τοῦ Ἑλλην. Πανεπιστημίου)

Ὁ μαγικὸς ὁ κόσμος δὲν ἐκλείσθη, κλειστὸς ὁ νοῦς σου εἶναι ἡ καρδιὰ νεκρὴ
Γκαῖτε

Ὅταν ὁ θάνατος μᾶς κάνει συμβόλαιο γιὰ μία μακροχρόνια ζωή. μᾶς παίρνει σὰν ὁμήρους ὅλα τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα
Νέκκερ

Ἡ μεγαλοφυΐα ἕνα τοῖς ἑκατὸν εἶναι ἔμπνευσις καὶ ἐνενῆντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν προσπάθεια
Ἔντισον

Ἡ φιλοσοφία εἶναι τὸ μικροσκόπιο τῆς σκέψεως
Β. Οὔγκὼ

Μόνο ἡ ἀρετὴ μπορεῖ νὰ κάνη τὸν ἄνθρωπο εὐτυχισμένο, ὄχι τὸ χρῆμα
Μπετόβεν

Μόρφωσις σημαίνει τὴν ἱκανότητα ν' ἀνταποκριθῆς πρὸς τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς
Τζὼν Χίμπεν

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ λάδι πάντα βγαίνουν ἀπὸ πάνω

Ἄνθρωπος ἀγράμματος ξύλο ἀπελεκητο

Μιὰ γενναία καρδιὰ συντρίβει κάθε ἐμπόδιο

Ἡ ἀνάγκη κάνει παλληκάρι ἰταλική

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ἱδρυτής:
† Νικόλαος Γεροχρῆστος
Ἰδιοκτῆται—κληρονόμοι
Ν. Γεροχρήστου
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς
ΘΕΟΧ. ΣΙΩΖΟΣ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ
ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Φυσικὰ πρόσωπα 150 δρχ.
Νομικὰ πρόσωπα (κατώτερον) ὅριον 300 δρχ
Ἐξωτερικοῦ 22 δολλάρια
Ἐμβάσματα—Ἐπιταγαὶ
κ. Νικ. Θ. Παπαδόπουλον
Πολύγυρον

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Οἱ Μάγοι ἀπάνω στὶς γκαμῆλες τους παρακολουθοῦσαν στὸν οὐρανὸ ἕνα ἄστρο καὶ πορευόνταν στὸν προορισμό τους.

Οἱ βοσκοὶ ποὺ ἐκεῖνη τὴ νύχτα ἀγρυπνοῦσαν εἶδαν ξαφνικὰ τὸ ἀστέρι, ποὺ ἄρχισε, νὰ κατεβαίνει, νὰ κατεβαίνει, ὡς ποὺ στάθηκε ὁλόλαμπρο πάνω ἀπὸ τὸ σταῦλο, ποὺ σὲ μιὰ φάτνη του, κειτόταν τὸ νιογέννητο θεῖο βρέφος. Εἶδαν κι' ἄκουσαν τὸν Ἄγγελο, ποὺ κατέβηκε κι' αὐτὸς ἀπ' τὸν Οὐρανό, γιὰ νὰ τοὺς εὐαγγελίσει τὴ μεγάλη εἴδηση, τῆς γέννησης τοῦ ἀνθρώπου—θεοῦ! Καὶ εἶδαν τὴν οὐράνια στρατιά, ποὺ κατέβαινε ἀπὸ ψηλά, ψέλνοντας: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἔτσι ἔγινον ὅλα αὐτὰ πρὶν ἀπὸ 1975 χρόνια, μιὰ πεντακάθαρη ἀστροφώτιστη νύχτα, στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ὅταν ἦρθε στὸν κόσμο ὁ Χριστός, ποὺ δίδαξε τὴν ἀγάπη στοὺς ἀνθρώπους, σὰν τὸ μοναδικὸ μέσο τῆς νίκης τοῦ θανάτου, τὴν ἀγάπη τοῦ πλησίον μας, μὲ τὴν ἔννοια τοῦ συνανθρώπου μας, ὅπου κι' ἂν βρίσκεται αὐτὸς στὴ γῆ.

Ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τὰ γιορτάζουν τὰ Χριστούγεννα σὰν τὴν πιὸ σπουδαία ἑπέτειο. Μὰ λίγοι τὸ ζοῦν τὸ θαῦμα τῆς νύχτας ἐκείνης, λίγοι τὸ νοιώθουν σὰν τὴν αὐγὴ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Καὶ μόνο τὰ παιδάκια θαυμάζουν τὸν Χριστούλη, ποὺ κείτεται στὴ φάτνη. Ὁ Χριστὸς ξαναγεννιέται μόνο γι' αὐτά, ποὺ βλέπουν μὲ τ' ἀθῶα ματάκια τους τοὺς Μάγους μὲ τὰ δῶρα, πάνω στὶς γκαμῆλες, τοὺς «ἀγραυλοῦνταις» βασικοὺς καὶ τὶς στρατιὲς τῶν ἀγγέλων, νὰ ψέλνουν «ἐπὶ γῆς εἰρήνη».

ΓΙΜ

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΔΗΜ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ
(Δικηγόρος)
πλατεία Ἰωάν. Μεταξᾶ 7
Θεσσαλονίκη
Τηλεφ. 519—965

Η ΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΘΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ι Μ. Γρηγορίου Ἁγίου Ὄρους κ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος

Του, τὴν Παρθένο νὰ προσκυνήσουν, λατρεύσουν καὶ δοξολογήσουν τὸν ἀγαπώμενο καὶ φιλάνθρωπα συγκαταβαίνοντα Κύριο. Ὅπως ἐλεύθερα ὁ ἄνθρωπος χωρίσθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, ἐλεύθερα ἐπιστρέφει, καὶ ἑνώνεται μαζύ Του.

Μέσα στὴν ἐν ἐλευθερία καὶ ἀνάπη συνάντησι αὐτὴ τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπο στὸ ἱστορικὸ πρόσωπο τοῦ Λόγου Ἰησοῦ Χριστοῦ καινουργεῖται ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. Δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἐξωτερικὴ μόνο ἀλλαγὴ καὶ ἠθικὴ καλλιτέρευσι, ποὺ θὰ βελτίωνε ἴσως τὴν κατάστασι τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὸν λυτρώνη, ἀλλὰ γιὰ πραγματικὴ ἀνακαίνισι, ἀφθαρτοποίησι, ζωοποίησι καὶ θέωσι τοῦ ἀνθρώπου, ὅτως γνωρίζουν ἐκ πείρας ὅσοι μετέχουν σ' αὐτήν. Εἶναι πάντως χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ ἀνακαίνισι καὶ μεταμόρφωσι τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ προϋποθέτει τὴν ἐλεύθερη ἀγάπη καὶ πίστι στὸν Θεό, δὲν εἶναι μαζική, μηχανική, ἀποτέλεσμα ἀναγκαιότητος, ἀλλὰ προσωπική. Τὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα θὰ συναντήσουν τὸν προσωπικὸ Τριαδικὸ Θεὸ στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἐν κοινωνία μὲ τὰ ἄλλα πιστεύοντα πρόσωπα (Ἐκκλησία—κοινωνία προσώπων ἐν Χριστῷ), γιὰ νὰ ἀπολαύσουν τὴν νέα ζωὴ τοῦ Θεοῦ ἤ κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο «νὰ περιπατήσουν ἐν καινότητοι ζωῆς» (Ρωμ. στ' 4). Μία νύξι ἁπλῶς κάνω γιὰ τὴν ματαιότητα ἀναζητήσεως τῆς λυτρώσεως στὸν Χριστὸ μόνον χωρὶς ἀναφορὰ στὸ Σῶμα του, τὴν Ἐκκλησία, τὴν κοινωνία τῶν Τριῶν Θείων Προσώπων μὲ τὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα.

Ὅλοι εἴμεθα κουρασμένοι ἀπὸ τὴν «παλαιότητα» τοῦ «παλαιοῦ» μας ἀνθρώπου καὶ συνειδητὰ ἤ ἀσυνείδητα ζητοῦμε νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν κοινὸ ἄνθρωπο. Μετὰ τὴν ἱστορικὴ γέννησι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ καινὸς ἄνθρωπος δὲν εἶναι ὄνειρο οὔτε οὐτοπία εἶναι πραγματικότης. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ παρέχεται στὸν ἄνθρωπο ἡ δυνατότης τῆς ἰδικῆς του κατὰ χάριν θεώσεως, ἀφοῦ κατὰ τοὺς Πατέρες «Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται». Ἡ διαρκὴς προσφερομένη μέσα στὴν Ἐκκλησία διὰ τῶν ἁγίων Μυστηρίων ζωὴ τοῦ σαρκωμένου Θεοῦ στὸν ἐν μετανοίᾳ προσερχόμενο ἄνθρωπο, τὸν ἀνυψώνει στὴν θεϊκὴ δόξα καὶ λαμπρότητα καὶ τὴν ἀληθινὴ εὐγένεια τῆς φύσεώς του, κάνοντάς τον «θείας φύσεως κοινωνὸ» (Β' Πέτρ. α' 4). Αὐτὴ ἡ μεταμόρφωσις εἶναι ἱστορική, μέσα στὸν χῶρο καὶ τὸν χρόνο, ποὺ ἐπίσης μεταμορφώνονται, ὥστε νὰ μὴ ἀπαιτεῖται μία ἔξοδος τοῦ λυτρουμένου ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἱστορία σὲ φανταστικοὺς ὑπερβατικοὺς κόσμους. Αὐτὸ ἀποκαλύπτει καὶ ἡ Βυζαντινὴ Ὀρθόδοξη εἰκόνα τῆς Γενν-

νήσεως, ὅπου ὅλοι καὶ ὅλα μεταμορφώνονται ἐν χώρῳ καὶ ἐν χρόνῳ.

Πόσο βαθειὰ καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ καινὴ ζωή, ποὺ προσφέρει ὁ Χριστός, κατανοεῖ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὅταν εὑρίσκη τὴν λύτρωσί του στὸν Ἰησοῦ Χριστό, μετὰ ἀπὸ κοπιαστικὴ ἀναζήτησι τῆς λυτρώσεως καὶ τῆς καινῆς ζωῆς σὲ ὑποκατάστατα τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ψευδεῖς Μεσσίες. Εἶναι ψευδεῖς Μεσσίες γιατὶ εἶναι μόνο ἱστορικοὶ καὶ ἀνθρώπινοι ἤ μόνον ἐξωιστορικοὶ καὶ φανταστικὰ θεϊκοί, δὲν μετέχουν δύο φύσεων καὶ δὲν συνάπτουν τὸν Θεὸ μὲ τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ κόσμος ποὺ ζοῦμε εἶναι γεμᾶτος ὑποκατάστατα τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Μεσσία καὶ γι' αὐτὸ μετὰ ἀπὸ προσκαιρους ἐνθουσιασμοὺς εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ ἀπογοητευμένους ἀνθρώπους. Ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς καταλήγουν στὸν μηδενισμό, ὅπως ὁ J P. SARTRE μετὰ τὴν ἐνθουσιώδη θητεία του στὸν Μαρξισμό. Ἄλλοι ἀναζητοῦν καὶ εὑρίσκουν τὸν Θεὸ στὴν Ἐκκλησία παραμερίζοντας τὶς προκαταλήψεις ποὺ ὑπάρχουν σήμερα γιὰ τὸν θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας λόγω καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς θρησκείας, ποὺ ἔγινε στὸν τόπο μας τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀδυναμίας ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐκφράσουμε γνήσια καὶ ἀληθινὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἄνθρωποι, ποὺ μετὰ ἀπὸ περιπλάνησι ἀναζητοῦν τὸν Ἀληθινὸ Θεὸ στὴν ὀρθοδοξία, ἔρχονται ἀρκετοὶ ἐδῶ στὸ Ἅγιο Ὄρος. Μερικοὶ μάλιστα καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, κάτοχοι μεγάλης μορφώσεως καὶ φιλοσοφικῆς ἐνοράσεως. Τελευταῖα μᾶς ἐπεσκέφθη ἕνας νέος ἐπιστήμων, Στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία ἐγκατέλειψε τὴν Ἐκκλησία καὶ ἐθύμωσε μὲ τοὺς γονεῖς του ποὺ τοῦ ἔδωσαν χριστιανικὴ ἀνατροφή. Πρὸ καιροῦ θέλησε νὰ βρῆ κάποια λύτρωσι καὶ πνευματικὴ βοήθεια στὴν κίνησι γιόγκα. Μυήθηκε στὴν διδασκαλία τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ στὴν τεχνικὴ τοῦ «διαλογισμοῦ». Αἰσθάνθηκε κάποια ἱκανοποίησι ἀλλὰ μετὰ διεπίστωσε ὅτι δὲν εὗρισκε τὴν ἀπαιτουμένη δύναμι γιὰ τὴν ζωὴ οὔτε βαθειὰ εἰρήνη στὴν ψυχή του. Ἐπεχείρησε τότε ἕνα διερευνητικὸ ταξίδι στὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐπεσκέφθη Μοναστήρια ποὺ ἀνθεῖ ἡ πνευματικὴ ζωὴ καὶ συνήντησε ἁγιασμένους ἀσκητές. Ἔλαβε τότε γεῦσι τῆς νέας ζωῆς ποὺ δίδει ὁ Χριστὸς καὶ ἐνύρισε στὸν κόσμο μὲ ἀπόφασι νὰ ζήση ὡς συνειδητὸς χριστιανός. Τώρα διαβάζει τὴν ἁγία Γραφὴ καὶ αἰσθάνεται ἐσωτερικὰ τὸ μήνυμά της. Μετέχει στὴν Θεία Λειτουργία καὶ λαμβάνει μεγάλη πνευματικὴ δύναμι. Ἔτσι δικαιώνει τοὺς γονεῖς του γιὰ τὴν χριστιανικὴ ἀνατροφὴ ποὺ τοῦ ἔδωσαν.

Ἀναφέρω αὐτὴ τὴν ἱστορία ἐνδεικτικά, ἐπειδὴ στὴν κατάσιασι τοῦ νέου αὐτοῦ εὑρίσκονται καὶ ἄλλοι πολλοὶ νέοι, ἀλλὰ καὶ μεγαλύτεροι στὴν ἡλικία. Στὶς διακοπὲς τῶν ἐρχομένων Χριστουγέννων ἀκάνουν τὸν κόπο νὰ ἀναζητήσουν χωρὶς προκατάληψι τὸ πνευματικὸ βάθος τῆς ὀρθοδοξίας. Ἂς μελετήσουν μερικὰ βιβλία ποὺ βοηθοῦν στὴν γνωριμία τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἀγνώστου ὀρθοδόξου πίστεως. Στοὺς νηπτικοὺς Πατέρας τῆς Φιλοκαλίας μὲ κατάλληλη πνευματικὴ καθοδήγησι θὰ βροῦν σύστημα πνευματικῆς περισυλλογῆς καὶ ἐσωτερικῆς μυστικῆς ζωῆς, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τὰ συστήματα τύπου γιόγκα. Στὸ Εὐαγγέλιο πάλι καὶ τοὺς Πατέρες ποὺ ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν βελτίωσι τῆς κοινωνίας καὶ τὴν λύσι τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, ὅπως ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, θὰ βροῦν τὴν ἔμπνευσι καὶ τὴν ἀναγκαία πνευματικὴ θεμελίωσι γιὰ τὴν γραμμὴ ποὺ πρέπει καὶ σήμερα νὰ ἀκολουθήσουμε στὰ φλέγοντα κοινωνικὰ προβλήματα. Ὡς Ἕλληνες καὶ ὀρθόδοξοι ἔχουμε μία μεγάλη καὶ πνευματικὴ κληρονομία, ποὺ ἂν ἐκτιμηθῆ, ἠμπορεῖ νὰ γίνη φῶς τῆς ζωῆς μας. Ἀντὶ νὰ ζητοῦμε δάνεια ἀπὸ τοὺς ξένους, σὰν πτωχοὶ συγγενεῖς, ἂς γνωρίσουμε καὶ ἀξιοποιήσουμε τὸν πλοῦτο τῆς παραδόσεως μας.

Οἱ νεοέλληνες εἴμεθα ὑπεύθυνοι δύο μεγάλων ἁμαρτημάτων: Τῆς καπηλείας τῆς παραδόσεως μὲ ὅλο τὸν πληθωρικὸ καὶ χωρὶς ἀντίκρυσμα στὴν προσωπικὴ ζωὴ ρητορισμὸ (βερμπαλισμὸ) γύρω ἀπὸ τὶς ἀξίες τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ ἐπεχείρησαν κυρίως αἱ παρατάξεις δεξιῶν καὶ μικροαστικῶν φρονημάτων. Καὶ τῆς ἀπορρίψεως τῆς παραδόσεως προκειμένου νὰ οἰκοδομηθῆ ἐπὶ ὑλιστικῶν καὶ ἀθεϊστικῶν βάσεων ἡ σοσιαλιστικὴ κοινωνία, ποὺ ἐπιχειροῦν οἱ παρατάξεις ἀριστερῶν φρονημάτων. Πρόκειται οὐσιαστικὰ γιὰ τὴν ἴδια ἀρνητικὴ στάσι, ποὺ προδίδει ἄγνοια τῆς παραδόσεώς μας, πνευματικὴ ἐξάρτησι ἀπὸ τὴν μὴ ὀρθόδοξη, αἱρετική, ἰδεαλιστικὴ ἤ ὑλιστικὴ Δύσι, ἀποκοπὴ καὶ ξερρίζωμα ἀπὸ τὶς ζωηφόρες ἑλληνορθόδοξες πηγές μας, αὐτὲς ποὺ ἔθρεψαν τὸν λαό μας τὴν Τουρκο

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΒΑΣΙΛΙΟΥ Δ. ΚΕΧΑΓΙΑ
ΑΔΕΙΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΜΕΛΕΤΑΙ
ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
Τηλ. Ν. Μουδανιῶν
0373 21—482
Τηλ. Ἀρναίας
0372 21—339

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΦΑΤΝΗΣ

«Ὅταν σημαίνει ἡ ὥρα τοῦ Σπηλαίου, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὑποκλείνεται στὴ Φάτνη, γιὰ νὰ νοιώση τὸ μεγαλεῖο ποὺ κοσμεῖ τὴν αἰωνιότητα!»

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. Γαροφ. Δ. Γαροφύλλου

Ἂς ἀφήσουμε τοῦτες τὶς στιγμὲς τοῦ ἀνθρώπου, νὰ γυρίση ὁ νοῦς στὸ ἀπέριττο σπήλαιο!

Τὸ σπήλαιο εἶναι ἡ ἀφετηρία τῆς λύτρωσης, ποὺ αἰῶνες προσδοκοῦσε ἡ οἰκουμένη μὲ ἀγωνία.

Ἂν δὲν πιστεύαμε τὴν ἀλήθεια τούτη, ἴσως νὰ ἦσαν περιττὲς οἱ γραμμές Δὲν μπορεῖ, ἄλλωστε, νἆναι τοῦτο ἀνέφικτη προσδοκία, γιατὶ θᾶταν καταλυτικὴ τῆς ἴδιας τῆς δημιουργίας! Γι' αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ στοχαστῆ ὁ ἄνθρωπος τὶς ἱερὲς αὐτὲς ὧρες τὸν μεγάλο δρόμο, ὁ ὁποῖος ἀνοίγεται μπροστά του καὶ περιμένει νὰ ὁδηγήση τὰ κουρασμένα βήματα τῆς ἀνθρωπότητας ὅπου ἡ ἀνθρώπινη φύση ὁδηγεῖται γιὰ τὴν τελείωση τῆς δημιουργίας καὶ τὸ δόξασμα τοῦ Δημιουργοῦ.

Ὁ δρόμος βέβαια δὲν εἶναι ὁμαλός. Ἔχει πολλὰ ἐμπόδια, παρουσιάζει δύσκολες καμπές. Χρειάζονται μόχθοι, ἀγῶνες, θυσίες. Τότε καὶ ἡ νίκη εἶναι πιὸ οὐσιαστικὴ κατάκτηση. Ἀλλοιώτικα εἶναι εὔρημα!

Καὶ σήμερα, ποὺ ἡ ἀνθρωπότητα, ἀπεύχεται τὴν κάθε μορφῆς ἐπανάληψη τῶν δεινῶν της, ὑπάρχει ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς στὸ σπήλαιο, ποὺ σαλπίζει τὴν προσφορὰ τῆς ἐσωτερικῆς λευτεριᾶς καὶ τῆς λύτρωσης.

Δὲν εἶναι ἀναγκαῖο νὰ δοῦμε τὸ σπήλαιο σὰν μεταφυσικὸ δογματικὸ γεγονός, ποὺ ἀπαιτεῖ μία ἐξονυχιστικὴ ἀνατομία σχολαστική. Μὲ τέτοιο ἀντίκρυσμα δὲν προσφέρουμε συμβολὴ λύτρωσης.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ δοῦμε τὴ φάτνη μὲ τὸ πρῖσμα τοῦ ἀνθρώπινα ἁπλοῦ, τοῦ ἀπέριττου, ἔτσι καθὼς τὸ ἁπλοποίησε ἡ πρόνοια γιὰ νὰ σταθῆ βαθύτατη ἡ διδασκαλία της, ἡ διδασκαλία τῆς φάτνης.

Τὸ σπήλαιο εἶναι μία στιγμὴ συγκατάβασης μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τῆς αἰωνιότητας, Ἡ φάτνη εἶναι μία ἔκφραση λυτρωτική, μέσα στὴν ἀγωνία τῆς οἰκουμένης. Τὸ σπήλαιο εἶναι ἡ συγκεφαλαίωση τῆς θυσίας τοῦ ἐγὼ γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἐσύ.

Ἡ φάτνη εἶναι ἡ ταπείνωση, εἶναι τὸ μεγαλεῖο στὴν κλασικώτερη του ἔκφραση.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀκατάλυτη μέσα στοὺς αἰῶνες, ὄχι σὰν δογματικὸ γεγονός, ἀλλὰ σὰν ἁπλὴ σκηνὴ μέσα στὴν ἀπειρότητα τοῦ σύμπαντος.

Ἂς ἀφήσουμε, τὶς μικρότητες ποὺ μαστίζουν καθημερινὰ τὴ ζωή μας, ἂς τείνουμε τὴν προσοχή μας πρὸς τὸν Μεγαλο Λυτρωτή, ποὺ μὲ τόση συγκατάβαση ἔρχεται κοντά μας, κι' ἂς ἀκούσουμε τὸ μεγάλο θεῖο μήνυμα, τὸ ἁπλὸ καὶ βαθὺ μήνυμα τῆς ἀγάπης, τῆς ἄμετρης ἀγάπης, ὅπως κυλάη ἀνάλαφρα μέσα ἀπὸ τὴν οὐράνια μεγαλωσύνη τοι!

Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ μεγαλωσύνη τοῦ οὐρανοῦ, θέλει μία ἔνταση καὶ μία συσπείρωση τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς μας, ποὺ τόσο ἀνελέητα τὴ δέρνουν οἱ καταιγίδες τῶν σύγχρονων καιρῶν.

Φαντασθήκατε ποτὲ πόση εὐδαιμονία θὰ βασίλευε πάνω στὴ γῆ, ἂν οἱ ἄνθρωποι μποροῦσαν νὰ σταθοῦν καὶ νὰ μιλήσουν συνειδητὰ μὲ τὸν ἑαυτό τους καὶ ἀπογυμνώνονταν ἀπὸ τὶς μικρότητες!

Ἔτσι μονάχα ἡ γῆ γίνεται «γῆ τῆς ἐπαγγελίας». Ἀλλὰ ποιὸς νὰ στοχασθῆ τόσο! Ποῦ νὰ ἐπιτρέψουν οἱ μέριμνες τοῦ βίου τὸν ἐσωτερικὸ διάλογο! Ἄσχετο ἂν τὶς μέριμνες τοῦ βίου τὶς δημιουργεῖ ἡ ἔλλειψη τοῦ διαλόγου, ἡ ἔλλειψη τῆς περισυλλογῆς, ἡ ἀπουσία τῆς ὑπόκλισης στὴ φάτνη, μὲ τὸ νόημα ποὺ τῆς δώσαμε.

Αὐτὴ τὴν ἁπλὴ ἀλήθεια θὰ βραδύνη ὁ ἄνθρωπος νὰ τὴν κάνη συνείδηση. Καὶ ὅσο ἡ ἀλήθεια αὐτὴ θὰ ἀπουσιάζη ἀπὸ τὴ συνείδηση μος, τὰ βήματα μας θὰ σέρνωνται ἔξω ἀπὸ τὸν ἀλήθεια τῆς ζωῆς. Ἂς δοκιμάζουμε, ὅμως ὅταν οἱ στιγμὲς τὸ ἐπιβάλουν νὰ κάνουμε τὴν παρουσία μας πιότερο πνευματική, μὲ τὴν προσδοκία πώς, ἡ πραγμάτωση τῆς ὁλοκληρωτικῆς λύτρωσης εἶναι μία ὑπόθεση χρόνου.

Ἡ ὑπόκλιση γίνεται περισσότερο γόνιμη, περισσότερο λυτρωτική, ὅταν ἀκριβῶς ὁ οὐρανὸς στέλνει στὴ γῆ τὸ μεγαλο μήνυνα, ἤ μεγάλη προσδοκία, ὅταν, πιὸ ἁπλᾶ, εἶναι ἡ ὥρα τῆς Φάτνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΒΑΓΙΩΝΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ
ΝΕΦΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 9—1 π.μ. ΚΑΙ 5—8 μ.μ.
ΠΛΑΤΩΝΟΣ 3 (1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 228—685
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΦΩΝΕΣ

ΤΑ ΔΡΕΠΑΝΙΑ ΟΛΗΣ... ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ!

Φίλε κ. Διευθυντά

Ἡ Χαλκιδική ἔχει ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ἐπαρχιακὰ ὁδικὰ δίκτυα καὶ τὰ ὀμορφώτερα ἴσως χωριὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὰ χωριὰ αὐτὰ ἄλλα εἶναι παμπάλαια καὶ ἄλλα—τὰ προσφυγικὰ—ἀπὸ τὸ ἔτος 1923. Γιὰ νὰ πάη κανεὶς στὰ χωριὰ αὐτὰ ἀπὸ τὰ κυκλώματα ἢ νὰ μπῆ κανεὶς στὰ κυκλώματα ἀπὸ τὰ χωριὰ συναντᾶ μία ἰσόπεδο διάβαση. Αὐτὸ θέλει νὰ πῆ πὼς καὶ στὴν πρώτη περίπτωση μὰ καὶ στὴν δεύτερη τίθεται ἡ ζωὴ ἐν κινδύνω. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλο ἕνα χωριαδάκι—οἰκισμὸς καθηγητῶν λέγεται—στὴν Βουρβουροῦ ποὺ ἔγινε τελευταῖα καὶ ποὺ ὁ ἄλλοτε ΤΡΑΝΟΣ κ. Παπαδημητρίου προέβλεψε καὶ κατεσκεύασε ἀνισόπεδο διάβαση τότε ποὺ ὁ οἰκισμὸς αὐτὸς ἦταν στὰ χωρτιὰ μόνον οἰκισμός.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ: Γιατὶ νὰ ὑπάρχουν τέτοιες διακρίσεις; Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνη ἀνισόπεδος διάβασις ἂν ὄχι σὲ ὅλα τὰ χωριὰ τοὐλάχιστον ἔξω ἀπὸ τὰ Ν. Μουδανιὰ ἐκεῖ ποὺ κάθε τόσο θρηνοῦμε θύματα;

Ἴσως νὰ εἰπωθῆ πὼς δὲν ἔφθαναν τὰ χρήματα. Μὰ οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ—καθηγητὴς ἦταν καὶ ὁ ΤΡΑΝΟΣ—μᾶς δίδαξαν πὼς ὅταν τὸ νερὸ δὲν φθάνει νὰ πιῆ ὅλος ὁ στρατὸς δὲν πίνει οὔτε καὶ ὁ στρατηγὸς ὅπως ἄλλωστε ἔπραξε καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος.

Πολλὲς φορὲς τὸ Κράτος ὅταν κυρίως βρίσκεται σὲ περίοδο λιτότητος ἀνοίγει παλιὰ δευτέρια. Βλέπομε λοιπὸν ἐν ἔτει 1972 νὰ ζητᾶ ἀπὸ τοὺς νεωγοὺς τὸ ἀντίτιμον ὀλίγων ὀκάδων καλαμποκιοῦ ἢ ἄλλοτε—ὅταν μονὰς μετρήσεως ἦταν ἡ ὀκὰ—τοὺς τὸ ἔδωσε ἢ νὰ ζητᾶ τὸ ἀντίτιμον ἑνὸς δρεπανιοῦ ἢ μιᾶς σβάρνας ποὺ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ σχεδίου ΜΑΡΣΑΛ τοὺς τὰ χάριζε.

Σήμερα ποὺ περνᾶμε περίοδο λιτότητος φρονῶ πὼς τὸ Κράτος θὰ ἔπρεπε νὰ κοστολογήση καὶ νὰ εἰσπράξη τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀνισοπέδου αὐτῆς διαβάσεως τὸ ὁποῖον ὅσο μικρὸ καὶ ἂν εἶναι καλύπτει ὅλα τὰ ἀντίτιμα ὅλων τῶν δρεπανιῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος

Ἀθανάσιος Χουχούτας
Πολιτικὸς Μηχανικὸς

Σημ. Φ: Ἐλάβαμε δύο ἐπιστολὲς ἀπὸ συμπολίτη μας ἀνυπόγραφες. Ἡ ἔλλειψις ὑπογραφῆς καθιστᾶ τὶς ἐπιστολὲς μὴ δημοσιεύσιεύσιμες. Προσκρούει σὲ παγία ἀρχή μας, ἔστω καὶ ἂν συμφωνοῦμε μὲ τὸ περιεχόμενό της.

Τέλεσις ἐγκαινίων Δημοτικοῦ Σχολείου Ν. Συλλάτων

Τὴν 15ην τρέχοντος μηνὸς ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ν. Συλλάτων.

Παρέστησαν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Β. Ἑλλάδος κ. Μαρινάκης, ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Νικόλαος Μπαλκίζας, οἱ κ.κ. Βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ, ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν πέριξ Κοινοτήτων ὡς καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἐν λόγῳ διδακτηρίου ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 370 000.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Αὐγερινὸν Χαλάτην διὰ τὴν ἐκ δύο χιλιάδων δρχ. δωρεὰν εἰς μνήμην τῆς συζύγου του ὑπὲρ τῶν παρεκκλησιῶν τῶν Ἁγίων Γεωργίου καὶ Ἐλευθερίου.

Τὰ Ἐκκλησ. Συμβούλια

—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Ἁγίας Μαγδαληνῆς Πολυγύρου εὐχαριστεῖ τὴν κυρίαν Παγώ αν Πεγιούδη διὰ τὴν δωρεὰν τῶν 2.000 δρχ. εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Γεωργίου καὶ υἱοῦ αὐτῆς Παναγιώτου.

Τὸ Ἐκκλησ. Συμβούλιον

—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν κυρίαν Νέλην Σαμαρᾶ καὶ τὰ τέκνα της διὰ τὴν δωρεὰν τῶν 5.000 δρχ. εἰς μνήμην τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς αὐτῶν.

Τὸ Ἐκκλησ. Συμβούλιον

—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Πολυγύρου εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν κυρίαν Νέλην Σαμαρᾶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς δια τὴν δωρεὰν τῶν 5.000 δρχ. εἰς μνήμην τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς αὐτῶν.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

—Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Πολυγύρου εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν κ. Παῦλον Βαγιωνᾶν διὰ τὴν δωρεὰν τῶν 1 000 δρχ. ἀντὶ ἐτησίου μνημοσύνου τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀλεξάνδρας.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Παύλου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1976 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11.00—12.00 ἐν Ἁγίῳ Παύλῳ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἐνεργηθήσεται φανερὰ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1976 συμφώνως τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ὑπ' ἀριθμ. 28]75 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου νομίμως ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18.134]1975 τοιαύτης τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος. Πρώτη μείζων προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 80.000 δρχ.

Οἱ προτιθέμενοι νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὀφείλουσι νὰ προσαγάγουν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν γραμμάτιον τοῦ Τ.Π.Δ. ἢ ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ βιβλιάριον Ταμιευτηρίου ἐκ δρχ. 5.000.

Ἐν Ἁγίῳ Παύλῳ τῇ 15—12—75

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Η ΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΘΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

κρατία, ἐδημιούργησαν τὸ εἰκοσιέντα καὶ ἀνέδειξαν ἑλληνορθοδόξους ἀγωνιστὰς σὰν τὸν ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό, τὸν Μακρυγιάννη, τὸν Παῦλο Μελᾶ καὶ ἄλλους ἀργότερα.

Στὴν αὐστηρὰ κριτικὴ ποὺ κάνουν κυρίως οἱ νέοι γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἂς λάβουν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀπὸ τὴν σύστασι τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ἐντεῦθεν ἐπρωτεργάτας τοὺς ξένους Βαυαρούς, ἄρχισε μία συστηματικὴ προσπάθεια ὑποδουλώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποψηλώσεώς της ἀπὸ τὰ στελέχη της, καταστροφῆς τῆς μοναστικῆς καὶ πνευματικῆς της παραδόσεως γιὰ νὰ μεταβληθῆ ἡ Ἐκκλησια σὲ παράρτημα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὄργανο τῶν ἑκάστοτε ἰσχυρῶν.

Εἶναι εὔκολο βέβαια νὰ ταυτίσουμε τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν ἑλληνορθόδοξο Παράδοσί μας μὲ τὸ «κατεστημένο» καὶ νὰ τὴν ἀπορρίψουμε ἀκολουθῶντας τὴν μόδα.

Ποιὸ ὅμως ἀνθρώπινο σύστημα, πολιτικό, κοινωνικό, φιλοσοφικό, θὰ ἀπαντήση στὰ ὑπαρξιακά μας ἐρωτήματα, θὰ μᾶς βοηθήση νὰ περάσουμε «ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν», νὰ ζήσωμε τὴν γνησία ἀγάπη, ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη;

Στὸ ἐξωτερικὰ ταπεινὸ Σπήλαιο τῆς Θηθλεὲμ ὁ Θεὸς σαρκώνεται καὶ ὁ ἄνθρωπος θεώνεται. Τὸ ἴδιο μυστήριο συνεχίζεται στὴν ἐξωτερικὰ ἐνδεδυμένη μὲ τὴν ἀδιαφορία καὶ προκατάληψι πολλῶν νεοελλήνων Ἐκκλησία. Τὸ Σπήλαιο εἶναι εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας. Ἔξω εἶναι σκοτάδι. Μέσα λάμπει τὸ φῶς ποὺ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Βρέφους, ποὺ εἶναι ὁ λόγος. Μακάριοι ὅσοι θὰ ξεπεράσουν τὸ σκοτάδι καὶ θὰ φθάσουν στὸ Φῶς.

Ἅγια Χριστούγεννα 1975

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸ ἀγαπημένο μας παιδὶ Ἀθανάσιο Νικολάου Παπανικολάου ποὺ ἔλαβε τὸ πτυχίο τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης συγχαίρομεν θερμὰ καὶ τοῦ εὐχόμεθα λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

Οἱ γονεῖς
Νικόλαος—Αἰκατερίνη
Παπανικολάου

—Στὸν ἀγαπημένο μας ἀνεψιό, ἐξάδελφο καὶ θεῖο Θανάση Παπανικολάου τοῦ Νικολάου ποὺ ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ Ἰατροῦ ἀπὸ τὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης ὁλόψυχα συγχαρητήρια καὶ ἄριστην καθ' ὅλα σταδιοδρομίαν.

Οἰκογένειαι
Ἀριστοτέλους Ἐμμανουὴλ
Αἰκατερίνης Χαλάτη
Κων)τίνου καὶ Μιχαὴλ
Σοφονίου
καὶ Θέμη Τζαναβάρα

—Τὸν οἰκογενειακό μας φίλο Ἀθανάσιο Νικ. Παπανικολάου ποὺ ἔλαβε ἐπάξια τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης συγχαίρομεν θερμῶς καὶ εὐχόμενοι λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

Οἰκογένεια
Ἀργυρίου Λαγοῦ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὁρμυλίας διακηρύττει ὅτι, τὴν 29ην Δεκεμβρίου 1975 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 ἐν Ὁρμυλίᾳ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι θὰ διενεργηθῆ φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου καθαριότητος καὶ μεταφορᾶς τῶν ἀπορριμμάτων διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1976, συμφώνως τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 64]1975 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικου Συμβουλίου νομίμως ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 18331]16—12—75 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Χαλ)κῆς.

Πρώτη μείζων προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 10 000 μηνιαίως.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ. 1.000 διὰ γραμματίου Τ.Π.Δ. ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ προσέρχονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἐν Ὁρμυλίᾳ τῇ 18—12—1975

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Χριστόφορος Στεφανίδης

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πευκοχωρίου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ τοῦ ἔργου «διάστρωσις δι' ἀμμοχαλίκου ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ», προϋπολογισμοῦ 350.000 δραχ. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1975 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—11 π.μ. Δεκτοὶ ἐργολάβοι ἀναλόγου τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἀναλόγου ἐμπειρίας

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν 2ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου.

Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ΤΥΔΚ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΣΠΑΣ

ΓΑΜΟΙ

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τοῦ ἄρθρου 1369 τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ὅτι:

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΖΟΥΝΗΣ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Στυλιανῆς τὸ γένος Μίλτσιου γεννηθεὶς εἰς Πολύγυρον Χαλκιδικῆς καὶ κάτοικος Πολυγύρου καὶ ἡ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΣΙΜΕΡΙΚΑ τοῦ Κοσμᾶ καὶ τῆς Αἰκατερίνης τοῦ γένους Μελανδίνου γεννηθεῖσα εἰς Βραστὰ Χαλκιδικῆς καὶ κάτοικος Πολυγύρου μέλλουσι νὰ ἔλθουν εἰς Α' γάμον τὴν 28—12—1975 εἰς Πολύγυρον.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ κ. Χρῆστος Βλάχος ὑπάλληλος τῆς Ε.Γ.Σ. Χαλκιδικῆς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ δὲν θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις,

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ 3η ΜΟΜΑ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς μυστικὴν δημοπρασίαν διὰ συμπληρώσεως ἀνοικτοῦ τιμολογίου καὶ συντάξεως προϋπολογισμοῦ συμφώνως τῷ Ν.Δ. 1266]72 καὶ Π.Δ. 56]73 περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων, τὴν 5ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1976 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 09.00—09.30' ἐνεργηθησόμενον ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς (Στρατόπεδον Μακεδονομάχου ΚΟΔΡΑ Θεσ)νίκης) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας «Κατασκευὴ τεχνικῶν ἔργων τμημάτων ἀπὸ χ.θ. 0σὺν 500 ἕως 2σὺν600 καὶ ἀπὸ 4σὺν 925 ἕως 11σὺν720 ὁδικοῦ κυκλώματος Χαλκιδικῆς (τμῆμα Σταυρὸς—Ὀλυμπιάς). Ἀξία ἔργου ἓξ ἑκατομμύρια (6.000.000) δρχ.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολῆπται Β' τάξεως καὶ ἄνω συμφώνως τῷ Π.Δ. 784]74 περὶ ἐκτελέσεως Δ.Ε. ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ ΑΣ. ΑΝ, ΑΑ ἐγκριθέντας πίνακας ἐργοληπτῶν.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν 2ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ τοῦ ΤΣΜΔΕ ἤτοι εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων συμφώνως τῷ Ν.Δ. 1266]72.

Μελέτη καὶ πληροφορίαι παρὰ τῇ 3η ΜΟΜΑ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Β.Σ.Τ. 903 τῇ 12—12—75

Ὁ Διοικητὴς
Ζαφειρόπουλος Νικόλαος
Ἀν)χης (ΜΧ)

Γεν. Συνέλευσις Ε. Γ. Σ. Πολυγύρου

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συν)σμῶν Πολυγύρου πραγματοποιεῖ σήμερον καὶ ὥραν 10 π.μ. στὰ ἐν Πολυγύρῳ Γραφεῖα της γενικὴ συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κασσανδρείας ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας εἰς τὸν βουλευτὴν Χαλκιδικῆς κ. Τσιουπλάκην Κωνσταντῖνον, διότι μετέβη ὁ Δήμαρχος μετὰ Δημοτικοῦ Συμβούλου εἰς Ἀθήνας τὴν 4—12—1975 ἔτυχον πλήρως συμπαραστάσεως διὰ τὴν ἐπίλυσιν θεμάτων τὰ ὁποῖα φλέγουν τὸν Δῆμο.

Ὁ Δήμαρχος Κασ)δρείας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΛΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ

«Περὶ πληρώσεως τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος Οὐρανοπόλεως

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Οὐρανοπόλεως γνωστοποιεῖ ὅτι, τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1976 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10.30' ἐν τῷ Διοικητηρίῳ Πολυγύρου (αἴθουσαν συσκέψεων) καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς θὰ διεξαχθῆ διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατάληψιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος Οὐρανοπόλεως ἐπὶ εἰσαγωγικῷ βαθμῷ 10ω.

Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ ἔχουν ἐνδεικτικὸν Γ.' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου σχολῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως θὰ ἐξετασθοῦν δὲ εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα.

α) Ἔκθεσις ἰδεῶν
β) Πρακτικὴ ἀριθμητικὴ
γ) Δακτυλογραφία

Τὰ δικαιολογητικὰ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν δέον ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Κοινότητα Οὐρανοπόλεως μέχρις 15ης Ἰανουαρίου 1976.

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν καὶ λοιπῶν λεπτομερειῶν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ πληροφορηθῶσιν ἐκ τῆς Κοινότητος Οὐρανοπόλεως καὶ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ἐν Οὐρανοπόλει τῇ 16—12—1975

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Πέτρος Βορεινὸς

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πευκοχωρίου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ τοῦ ἔργου «κρασπέδωσις καὶ πλακόστρωσις Κοινοτικῶν ὁδῶν», προϋπολογισμοῦ δαπάνης 500.000 δραχ. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1975 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. Δεκτοὶ ἐργολάβοι ἀναλόγου τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιΐας.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν 2ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου.

Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ΤΥΔΚ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΣΠΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Δημοπρασίας μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ κατασκευῆς ἀποθηκῶν εἰς Κάμπιγκς Κρυοπηγῆς καὶ Καλάνδρας

1. Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἐκτίθεται εἰς δημσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ κατασκευὴ ἀποθηκῶν εἰς κάμπιγκς Κρυοπηγῆς καὶ Καλάνδρας κειμένων εἰς Χαλκιδικήν.

2. Σύστημα διαγωνισμοῦ ὁρίζεται τὸ τῆς προφορικῆς δημοπρασίας.

3. Τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργον ἀφορᾶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἀνὰ μιᾶς ἀποθήκης εἰς τὰ ὡς ἄνω κάμπιγκς, ἡ δὲ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς μελέτης προβλεπομένη δαπάνη τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς τριακοσιας εἴκοσι χιλιάδας ἓξ ὧν δραχμαὶ τριάκοντα ὀκτὼ χιλιάδες ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα μία (38.681) δι' ἀπροβλέπτους δαπάνας.

4. Ἡ δημοπρασία θέλει διεξαχθῆ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Π.Υ.Τ. Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, Μητροπόλεως 34, Θεσσαλονίκην, τὴν 9—1—76 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12.30' (λῆξις δημοπρασίας) ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς.

5. Εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ Ἐργολῆπται Δημοσίων Ἔργων κάτοχοι πτυχίων Οἰκοδομικῶν Ἔργων Α' τάξεως, ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι κατασκευασταὶ Οἰκοδομικῶν Ἔργων. Ὁμοίως γίνονται δεκτοὶ Ἐργολῆπται Δημοσίων Ἔργων κάτοχοι πτυχίων ἀνωτέρας τάξεως· πλὴν ὅμως ἔχοντες ἕδραν εἰς τὸν Νομὸν Χαλκιδικῆς.

6. Πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον, τὴν δημοπρασίαν ὡς καὶ τὸν τρόπον κτήσεως τῶν τευχῶν παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Π.Υ.Τ. Κεντρικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, Μητροπόλεως 34, Θεσσαλονίκη κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας ὑποδοχῆς τοῦ κοινοῦ.

7. Αἱ δαπάναι δημοσιεύσεως τῆς παρούσης θέλουν βαρύνει τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἀνάθεσις τοῦ ἔργου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9—12—1975

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΤΖΑΝΗΣ ΤΖΑΝΕΤΑΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πορταριᾶς Ν. Χαλκιδικῆς διακηρύττει τὴν 3ην—1—1976 ἡμέραν Σάββατον καὶ ἀπὸ ὥραν 11ην μέχρι 12ην π.μ. θὰ διεεργηθῆ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, προφορικὴ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων τῆς Κοινότητος διὰ τὸ ἔτος 1976 προϋπολογισμοῦ δαπάνης 60.000 δρχ.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται οἱ κάτοχοι φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ γεωργικῶν ἑλκυστήρων μετὰ πλατφόρμας. Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 1.000 δρχ.

Πληροφορίαι εἰς τὴν Κοινότητα

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΠΑΠΑΜΕΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Παύλου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1976 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11.00—12.00 ἐν Ἁγίῳ Παύλῳ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἐνεργηθήσεται φανερὰ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1976 συμφώνως τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ὑπ' ἀριθμ. 28]75 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου νομίμως ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18.134]1975 τοιαύτης τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος. Πρώτη μείζων προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 80.000 δρχ.

Οἱ προτιθέμενοι νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὀφείλουσι νὰ προσαγάγουν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν γραμμάτιον τοῦ Τ.Π.Δ. ἢ ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ βιβλιάριον Ταμιευτηρίου ἐκ δρχ. 5.000.

Ἐν Ἁγίῳ Παύλῳ τῇ 15—12—75

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΓΚΛΑΒΑ

Δευτέρα—Τρίτη

ΤΟ ΗΜΕΡΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΑΣ

Τετάρτη—Πέμπτη

ΔΥΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΓΛΕΝΤΖΕΔΕΣ

Παρασκευὴ—Κυριακὴ

Ο ΕΝΤΙΜΩΤΑΤΟΣ ΑΓΑΠΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ